

er med Hensyn til Bomulds mousselinier, og den Ændring i Toldsatsen, som her foreslaas, skulde altsaa muliggøre, at der opstod en saadan Virksomhed her i Landet. Om det bliver nogen særlig betydningsfuld Virksomhed, kan jeg ikke vide, men der gives i alt Fald herved en Mulighed for at udføre en saadan Virksomhed, en Mulighed, som ikke tidligere har været til Stede paa Grund af de særlige Toldforhold.

Det er de Ændringer, der foreslaas i den nugældende Toldlov. Selv om de ikke kan siges at være af særlig omfattende Art, er der dog ingen Tvivl om, at de paa enkelte Punkter vil være til Gavn for den Industri, der er Tale om, og det er jo ogsaa Formaålet med deres Fremsættelse for Rigsdagen, at de skulde kunne yde nogen Støtte til Tekstilindustrien.

I Industriudvalgets Betænkning henledes Opmærksomheden ogsaa paa, at man kunde ophæve Tolden paa Tjærefarvestoffer og derigennem yde Industrien nogen Hjælp. Det er dog, som det ogsaa oplyses i Betænkningen, et meget lille Spørgsmaal i sig selv, og dette at gøre Forskel med Hensyn til Toldklareringen af Farvestoffer vilde volde saa mange Vanskeligheder rent toldteknisk set, at jeg ikke har ment, det var forsvarligt at foretage Ændringer paa dette Punkt. Fra Industriens Side har man da ogsaa forstaaet dette, idet man selv er klar over, at det kun vilde være en meget ringe Lempelse, der kunde fremkomme, selv om man fritog disse Tjærefarvestoffer for Fortoldning. Det er det eneste Punkt, paa hvilket man ikke har fulgt de Tanker, som er fremme i Industriudvalgets Betænkning. Paa de øvrige Omraader har man fulgt dem.

Jeg skal blot til sidst sige, at alle disse Ændringer er foreslaaet som midlertidige Foranstaltninger, idet det fastsættes i Lovforslaget § 2, at Loven træder i Kraft fra 1. Januar 1926 og udløber med Udgangen af December Maaned 1926. Lovens Gyldighedsperiode er altsaa sat til et Aar. Dog har man tilføjet i § 2: „for saa vidt den ikke forinden helt eller delvis ophæves ved kongelig Resolution“. Et i Folketinget fremsat Ønske om at faa denne Tilføjeelse har jeg imødekommet, idet jeg gik ud fra, at det dermed blot var Hensigten at konstatere, at der skulde være en Mulighed for at lade Dele af eller hele Loven falde bort, hvis der skulde indtræde saadanne Forhold, at det maatte siges at være ganske overflødigt at have disse Lovbestemmelser. En saadan Mulighed er alt-

saa til Stede, men i øvrigt er det forudsat, at Lovens Gyldighedstid skal være et Aar.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Birch: Med det foreliggende Lovforslag stilles vi overfor en Sag, der kunde have meget vidtrækkende Konsekvenser, uden at der i nogen Henseende levnes det høje Ting tilstrækkelig Tid til at sætte sig ind i Sagens Enkeltheder, endsiges dens Forhistorie. Det, at vi her i Rigsdagen faar forelagt paa een Gang en Udvalgsbetænkning, der giver Anledning til et Lovforslag, og selve dette Lovforslag med Krav eller Ønske om, at det hele skal være ordnet i 24 Timer, er jo ret usædvanligt, og det maa medføre, at man i dette høje Ting paa forskellige Maader bliver stillet ualmindelig frit. Det maa i en Sag som denne, hvor der fra Regeringens Side udtales et Ønske bilagt et Krav om hurtig Behandling, først og fremmest blive Ministeren, der har Ansvaret, det fulde Ansvar for Loven. Og det er lige saa klart, at dette høje Ting, naar vi naar til den Tid, da Loven — hvis Lovforslaget bliver til Lov — udløber, altsaa Udgangen af December 1926, maa være fuldstændig frit stillet, saaledes at man overfor de med dette Lovforslag rejste Principper ikke i nogen Henseende er bundet af, hvad der nu foregaar. Endelig ligger det ogsaa i Sagens Natur, at da Partierne ikke har haft Lejlighed til at gennemdrøfte Sagen paa en saadan Maade, som de normalt gør, maa i dette Tilfælde Udtalelserne fra Ordførerne i højere Grad end sædvanligt staa som personlige Meninger og i mindre Grad for Partiets Regning.

Som allerede nævnt af den højtærede Minister bygger dette Lovforslag paa en Indstilling fra Industriudvalget. Dets Hensigt er en Styrkelse af Tekstilindustrien, der om muligt skal gøres mere konkurrence-dygtig. Dette søges naaet ad to Veje. For det første vil man under visse Omstændigheder nedsætte Tolden paa visse Maskiner, der anvendes i Tekstilindustrien. Man maa haabe, at der herved kan naas et Resultat, men jeg mener dog at burde pege paa, at der kan sættes et Spørgsmaalstegn ved denne Sag. Man kan maa-ske paa eet Punkt tabe, hvad man vinder paa anden Maade. Jeg tænker her paa, at det fra visse Sider haabes, at den Toldlettelse eller Toldfrihed, der gives, maa føre til en Modernisering og Specialisering indenfor Industrien, det vil sige til, at